

не само въ Македоніѣ и Ахайѣ, но и на всяко мѣсто ся расчу ваща-та въ Бога, щото ний не трѣбва да говоримъ ꙗко ꙗко. Защото тѣ възвѣщаватъ за насъ, ꙗко станжъ наше-то влѣзване при васъ, ꙗко какъ сте ся обрѣжли отъ идолы-тѣ къмъ Бога, за да служите на живый-тъ и истинный-тъ Богъ, и ꙗко очакувате ꙗко небеса неговога Сына, ꙗко когото въскрѣси отъ мъртвы-тѣ, Исуса, който ны освободява ꙗко отъ идѣщій-тъ гнѣвъ.

ГЛАВА 2.

1 Защото ꙗко вы сами знаете, братіе, наше-то при васъ влѣзване, че не бы напразно; 2 Но като бѣхмы отъ понапрѣдъ, както знаете, пострадали и обесчестени въ Филиппи, дѣрзнихмы въ Бога нашего ꙗко да проповѣдамы вамъ евангеліе-то Божіе ꙗко съ голѣмъ подвигъ. Защото ꙗко наше-то увѣщаніе не бѣ отъ прѣлѣгване, нито отъ нечистиотъ, нито съ измамъ; Но както ꙗко бѣхмы одобрили отъ Бога ꙗко да ни повѣри благоговѣствованіе-то, така говоримъ, ꙗко не като че ужождамы на челоуѣцы, но на Бога ꙗко който испитува сѣрдѣца-та ни. ꙗко Защото, както знаете, нито ласкателно слово употребихмы ꙗкобога, нито причинъ за лихо имство; Богъ е ꙗко свидѣтель; ꙗко Нито поискахмы славу отъ челоуѣцы, нито отъ васъ, нито отъ други; ꙗко ꙗко да можяхмы ꙗко да смы въ тежкость ꙗко като Христовы апостолы; ꙗко Но быхмы тихи посрѣдъ васъ, както кѣрмилница ся грыжи ꙗкожно за чада-та си. Така като имяхмы горещъ любовъ къмъ васъ, имяхмы благодареніе ꙗко да ви прѣдадемъ не токо евангеліе-то Божіе, но ꙗко и души-тѣ си, защото станжхте любезни намъ. Защото вы, братіе, поминте нашій-тъ трудъ и мѣжъ, понеже дѣня и ноця ꙗко като работѣхмы, ꙗко да не отеготимъ ни одного отъ васъ, проповѣдахмы вамъ евангеліе-то Божіе. ꙗко Вы сте свидѣтели и Богъ, ꙗко какъ свято, и праведно, и неукоризненно ся обходихмы съ васъ върующы-тѣ; Както знаете, какъ всякого отъ васъ като отецъ чада-та си

увѣщавахмы и утѣшавахмы, и строго ви зарѣкахмы, ꙗко да ходите достойно Богу, ꙗко който вы призва въ свое-то царство и славу. За туй и ний благодаримъ Бога ꙗко непрѣстанно, че като прихте слово-то Божіе, което чухте отъ насъ, прихте ꙗко не като слово челоуѣческо, но, (както е наистинъ,) слово Божіе, което и дѣйствувало между васъ върующы-тѣ. Защото вы, братіе, станжхте подражатели ꙗко на Божій-тъ въ Христа Исуса церкви, които ежъ въ Іудейѣ, понеже ꙗко вы пострадахте истото-то отъ свои-тѣ си соплеменницы ꙗко като и тѣ отъ Іудей-тѣ, ꙗко Които и Господа Исуса убихъ, и ꙗко свои-тѣ си пророцы, и насъ распѣдихъ, и Богу не угождать, ꙗко и на всички-тѣ челоуѣцы сжъ противни; ꙗко ꙗко Възбраняватъ ни да говоримъ на язычници-тѣ да ся спасжтъ, ꙗко за да исплнѣнятъ грѣхове-тѣ си вынжгы; но ꙗко постигнжгы гнѣвъ-тъ до край. 17 А ний, братіе, като осиротѣхмы отъ васъ за малко врѣме, ꙗко съ лице ꙗко не съе сърдце, ꙗко еще повече съ голѣмо желаніе ся постаряхмы, ꙗко дано видимъ лице-то ви. За това поискахмы да дойдемъ при васъ, (и азъ Павелъ) и веднѣжъ и дваждъ, но направи ни ꙗко прѣчкжъ Сатана. Защото ꙗко е наша-та надежда, или радость-та ни, или ꙗко вѣнецъ-тъ на похвалж-тъ ни? ꙗко не сте ли вы прѣдъ Господа нашего Исуса Христа ꙗко въ пришествіе-то негово? Защото вы сте наша-та слава и радость.

ГЛАВА 3.

1 За това, като ꙗко не можяхмы да търпимъ вече, ꙗко разсѣдихмы за добро да останемъ 2 сами въ Аѣниѣ; и проводихмы ꙗко Тимоѣея брата нашего и служителя Божія и соудника нашего въ Евангеліе-то Христово, да вы утвърди, и да вы утѣши отъ 3 къмъ върж-тъ ви; ꙗко Да ся не колебае никой въ тѣзи скѣрби; защото вы знаете 4 че на това ꙗко смы опрѣдѣлени; ꙗко Защото когато бѣхмы при васъ, прѣдказувахмы ви, че има да прѣтърпимъ притѣненіе, 5 както и станжъ, и знаете. За това и азъ

о Рим. 1; 8. 2 Сол. 1; 4.
п Гл. 2; 1.
р 1 Кор. 12; 2. Гал. 4; 8.
с Рим. 2; 7. Фил. 3; 20. Тит. 2; 13. 2 Пет. 3; 12. Отк. 1; 7.
т Дян. 1; 11. Гл. 4; 16. 2 Сол. 1; 7.
у Дян. 2; 24.
ф Мат. 3; 7. Рим. 5; 9. Гл. 5; 9.
—
а Гл. 1; 5, 9.
б Дян. 16; 22.
в Гл. 1; 5.
г Дян. 17; 2.
д Фил. 1; 30. Кол. 2; 1.
е 2 Кор. 7; 2. Ст. 5. 2 Пет. 1; 16.
ж 1 Кор. 7; 25. 1 Тим. 1; 11, 12.
з 1 Кор. 9; 17. Гал. 2; 7. Тит. 1; 3.

и Гал. 1; 10.
і Прит. 17; 3. Рим. 8; 27.
к Дян. 20; 33. 2 Кор. 2; 17. 4; 2. 7; 2. 12; 17.
л Рим. 1; 9.
м Іован. 5; 41, 44. 12; 43. 1 Тим. 5; 17.
н 1 Кор. 9; 4, 6, 12, 18. 2 Кор. 10; 1, 2, 10, 11. 13; 10. 2 Сол. 3; 9. Филим. 8, 9.
о 2 Кор. 1; 9. 12; 13, 14. 2 Сол. 3; 8.
п 1 Кор. 9; 1, 2, 5.
р 1 Кор. 2; 3. 9; 22. 2 Кор. 13; 4. 2 Тим. 2; 24.
с Рим. 1; 11. 15; 29.
т 2 Кор. 12; 15.
у Дян. 20; 34. 1 Кор. 4; 12. 2 Кор. 11; 9. 2 Сол. 3; 8.
ф 2 Кор. 12; 13, 14.

ж Гл. 1; 5.
з 2 Кор. 7; 2. 2 Сол. 3; 7.
и Есес. 4; 1. Фил. 1; 27. Кол. 1; 10. Гл. 4; 1.
и 1 Кор. 1; 9. Гл. 5; 24. 2 Сол. 2; 14. 2 Тим. 1; 9.
и Гл. 1; 3.
е Мат. 10; 40. Гал. 4; 14. 2 Пет. 3; 2.
о Гал. 1; 22.
б Дян. 17; 5, 13.
л Евр. 10; 33. 34.
ю Дян. 2; 23. 3; 15. 5; 30. 7; 52.
л Мат. 5; 12. 23; 34. 37. Лук 13; 33. 34. Дян. 7; 52.
ж Есес. 3; 8.
и Лук. 11; 52. Дян. 13; 50. 14; 5, 19. 17; 5, 13. 18; 12. 19; 9. 22; 21, 22.

а Мат. 15; 16. Мат. 23; 32.
б Мат. 24; 6, 14.
с 1 Кор. 5; 3. Кол. 2; 5.
г Гл. 3; 10.
д Рим. 1; 13. 15; 22.
е 2 Кор. 1; 14. Фил. 2; 16. 4; 1.
ж Прит. 16; 31.
з 1 Кор. 15; 23. Гл. 3; 13. Отк. 1; 7. 22; 12.
—
а Ст. 5.
б Дян. 17; 15.
с Рим. 16; 21. 1 Кор. 16; 10. 2 Кор. 1; 19.
д Есес. 3; 13.
е Дян. 9; 16. 14; 22. 20; 23. 21; 11. 1 Кор. 4; 9. 2 Тим. 3; 12. 1 Пет. 2; 21.
ф Дян. 20; 24.